

מסורת הש"ס

(א) לקמן יד. שנועות כ...
(ב) לקמן דף יב. (ג) (דף
יב.).

הנהגות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

כיום שמח בו אביו.
מאשר אפרתי עלי כשר
כיום שמח בו אבא לפועל
(שברשות ה.) והוא
שנדרר באותו היום.
שקבל עלי כשר נדר שלא
יאלץ כשר כיום שמח בו
אביו לפועל, וכן יום שמח
בו פלוני וכן יום שנהרג בו
גדליה (שם).

פירוש הרא"ש

[illegible]

דעם

והוא נוסר לאחר זריקת דמים הוא. דליחסך דטערז הוי שניטערז
חזון לחמו שלנ נאכל ופיגול שלנ חזון למחיתו ואמר זה כזה וקאמר
דהיו חסור וזה נמי דללאחר זריקת דמים (ו) והיה ליה שעת הכושר
קודם לכן וקמי דלאסור אלאה דבהשפא קא מתפסי. ואיכא דלמרי
דהאי פיגול לאו דוקא הוא דלא הוי
פיגול אלא היכא שנשחט על מנת
לחובלו חזון לחמו דלא הוי ליה שעת
הכושר מעולם וקא פריך אלא
מעומד דהוה ליה שעת הכושר ופיגול
אגגרא נסבה ולאו דוקא: אמר ליה
רב הונא לרבא כנוסר של עולה.
ממירי דלא הוי ליה שעת הכושר
מעולם דעולה כולה כללי היא אבל
אם הוי ליה שעת הכושר אמרינן
(ו) מעיקרא קא מתפסי: אם כן ניסני
בכשר עולה. ממש דלית ליה שעת
הכושר דהא בקרבן קא מתפסי.
הוי נדר גמור: אלא נוסר ופיגול
לעגריבא ליה. דליחא כלאסור נוסר
כיון קמתפסי: ולא מיסגר. דלא הוי
נדר דכענין למימר לקמא) שיא
מתפסיס דברא הנדור ולא דבר
הלאסור: משמע לן. האי דקאמר
נוסר ופיגול לאו לאסור נוסר ופיגול
קאמר (ו) לאסור כמותו אלא כנוסר
מאסו ופיגול ממש דהוי דבר הנדור:
אמר איסר האמור כסורה. דמכיו
לכל כסועת אסר (ומגדנ) דלמשמ
שיא נוסר דברא נוסר כסר:

ואמר שמואל והוא שגדור ובל. במסכת שביעות: (א) מאותו
 היום. כגון בדנאות יום שמת אביו קיבל עליו בנדר שלא יהא אוכל
 בשבוע וכגון דהוא אותו היום חד בצארי דאכל חד בשבת דהימירא
 טובא בנתיב ולקוח שנה ביסור צחד בשבת נתיב אמר הריני שלא
 אוכל בשר בחד בשבת כמו אותו חד דלשחקת שמת זו אביו ואמר
 דאקור דאע"ג דאיכא חד בשבת דהימירא בנתיב דכל הני חד
 בשבת בנתיב אכל ועשוי כשאר הריני שלא אוכל בשר צחד
 בשבת כמו אותו חד בשבת שמת זו אביו דלא אכל והרי איכא כמה
 בחד בשבת דאכל אפי"ה אמרי עשקרו קא מתפיס בנאות חד בשבת
 דלא אכל ולא וקאור. עניי אחר כגון דנדר חד בשבת דאכל אייר שמת
 בו אביו ולקוח שש שנים או חמש שנים קאי צחד בשבת דר"ח אייר
 ואע"ג דאיכא טובא ראשי חדשים דאייר בנתיב דהימירא וקמי
 דאקור: הכי אימאר דשמואל והוא שגדור ובל מאותו היום ואיך.
 בחד בשבת מאותו היום ואיך היה נדור שלא יאכל בשר ויש אומר
 הריני מאותו היום שמת זו אביו האסור לנא יום שמי הימירא
 בנתיב אפי"ה בנאות יום וליכא (א) למיחא דבהימירא קא מתפיס:
 ת"ש כחלם אפרן וכפרומא. תרומה גדולה או תרומת מעשר דהיינו
 דבר האסור. ומדאקור כתרומתו ממלל דאיכא תרומה דאי מתפיס בה
 הוי אסור דהיינו תרומת לחמי תודה דדבר הנדור הוא תודה ולחמה:
 ובל

פרק שבעות שמים בתלם (שבעות כ.) דלמריי האם הלא ילשנה ממש דלמרי
אזכור פשיטא ומתקריב יום שנהרג בן גדליה בן אחיקם אנטריכא ליה ומקס
נמי לא חיל דנדה ולאו מתפס נגדו הוא קמ"ל כן נראה בעיני. ח"י
לדידיה אפילו הכי מתפס בדבר הנדור מיקרי. ומתקנה דסוגין דשבעות
המתפס נגדו הוה ואסור: כהלל אפרן ויכסומו מופר. דלמ"ג ע"א
הנדור: לא כפרוסה למי טורס. מלה אחת שאיה נטול מכל עש

כל כנויי פרק ראשון נדרים

והוא נותר ופיגול לאחר זריקת דמים הוא
אמר ליה רב הונא בריה דרב כנותר
של עולה אמר ליה אם כן ליתני ^(א) כבשר
ויזילה לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא
כשר עולה דאסור דהא בקרבן קא מתפיס
ונותר ופיגול דעולה איצטריבא ס"ד
אמינא כאיסור נותר כאיסור פיגול וזהו ליה
ככמתפיס בדבר האסור ולא מיתסר קמ"ל
הריני שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין
כיום שמת בו אביו כיום שמת בו רבו כיום
שנחרג בו גדליה כן אחיקם כיום שראיתי
ירושלים בתורבנה ואמר שמואל והוא שנדרו
באותו היום הווי דמי לאו כגון דקאי בחד
כשבא דמית ביה אביו ואע"ג דאיכא
טובא חד כשבא דהיתרא וקתני אסור ש"מ
בעיקר הוא מתפיס דשמואל הכי איתמר אמר
שמואל והוא שנדרו ובא מאותו היום ואילך
אמר רבינא ^(ב) ת"ש כבחלת אהרן ובתרומתו
מותר הא בתרומת לחמי תודה אסור
והא

כת שבעות: (ס) מאורו
 עליו נבדד שלח יהא אוכל
 איראית חד בשבת הימירא
 שמה נמי אמר הריני שמה
 חקד שמה זו אציו ואמרי
 ירע נחמים דכל הני חד
 ימי שלח אוכל בשר כמה
 דלא אכל והרי איראית כחד
 שמה מתמיס בנאורו חד בשבת
 יוד בשבת דר"ח אייר שמה
 קאי נחד בשבת דר"ח אייר
 יד נחמים הימירא וקמי
 נא אלא ור"ח הוה וילך. דכל
 לא יאכל בשר ועבשי ור"ח
 סור דלא הוה שום הימירא
 ש דבימירא קא מתמיס:
 וא תרומת מעשר דהיינו
 יד תרומה דלא מתמיס כ:
 הגדור הוא חודה ולחמה:
 והא
 החס האי ליטנא ממש דאמר שמואל והוא שפדור ובה מיתומה
 ון חוקס אפטרבא על ויתקשין האי נמי שפדור מכו דמיתומה
 וקמ"ל כ נראה בעיני. א"י סברה הך סוגיא דאע"ג דלא ר
 וימתקנה דסוגין דשבעות שמעיין לטוד מגביה של נכ
 ויכרמוהו מופר. דאע"ג דבקריאת שם ממסרי כיון שאיני
 אחס שהיה טעל עשר חלות של כל מין שנה: א

[illegible]

יב.

בַּה אַ מִי' פֿיג מַהֲלִי
נְדִירִס הַלִּיָּה סַמֵּג
לֶאָרץ רַחֵם טוֹשֵׁעַ יִיד סִי
רַד סַעִי אֵל
בַּר בַּ מִי' שֶׁסּ פֿיֵא הֵלִי יֵא
סַמֵּג שֶׁסּ:

תוספות

[illegible]

אחד בשבת דאין דבר תלי
מאם שאיט נדר אלס אונז
ס חד בשבת שאחרי מיתת
כ ומשני שנדר מאונז ויס
ת שקודם מיתת אביו וי"ל
ס ואיך שהס כלאוז ויס:
הה על די דיבור והפרשה
מי היה אסור משום טבל

ומכל חין עושה י' לחמים